

■ מימרא-statement  
 ⚡ קושיא-challenge  
 ^ שאלה-question  
 ! תירוץ-answer  
 ■ ראייה-proof  
 ◆ חולקים-disputants  
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review  
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment  
 O מעשה-story  
 ■ מקרא-key:

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין בין המודר הנאה מחברו למודר ממנו מאכל אלא דריסת הרגל, וכלים שאין עושין בהן אוכל נפש.													■
הא לענין כלים שעושין בהן אוכל נפש - זה זה שוין.													■ ◇
דריסת הרגל													■ <
הא לא קפדי אינשי?													⚡
הא מני - רבי אליעזר	רבא:												!
ויתור אסור במודר הנאה.	דאמר: [ר"א]												■ ! ◇
אין בין נדרים לנדבות אלא שהנדרים חייב באחריותן, ונדבות אינו חייב באחריותן.													■
הא לענין כל תאחר - זה זה שוין.													■ ◇
אי זהו נדר - האומר הרי עלי עולה. איוו היא נדבה - האומר הרי זו עולה. ומה בין נדרים לנדבות? נדרים, מתו או נגנבו או אבדו - חייב באחריותן, נדבות, מתו או נגנבו או אבדו - אינו חייב באחריותן	תנן התם:												■ ◇
מנהני מילי?													^
(ויקרא א') ונצרה לו לכפר עליו, רבי שמעון אומר: את שעליו חייב באחריותו, ואת שאינו עליו אינו חייב באחריותו.	דתנו רבנן: [רבי שמעון]												! ◇
מאי משמע?													^
כיון דאמר עלי - כמאן דטעין אכתפיה דמי.	רבי יצחק בר אבדימי:												! ◇
אין בין זב הרואה שתי ראיות לרואה שלש אלא קרבן.													■
הא לענין משכב ומושב וספירת שבעה - זה זה שוין.													■ ◇
מנהני מילי?													^
מנה הכתוב שתיים וקראו טמא, שלש וקראו טמא. הא כיצד? שתיים לטומאה, ושלש לקרבן.	דתנו רבנן: רבי סימאי:												! ◇
ואימר שתיים לטומאה ולא לקרבן, שלש לקרבן ולא לטומאה													⚡
אמרת: עד שלא ראה שלש ראה שתיים.													!
ואימר: שתיים לקרבן ולא לטומאה, שלש אף לטומאה													⚡
לא סלקא דעתך													!
(ויקרא ט"ו) וכפר עליו הכהן לפני ה' מזובו - מקצת זבין מביאין קרבן ומקצת זבין אין מביאין קרבן.	דתניא:												■ ! ◇
הא כיצד?													^ !
ראה שלש - מביא, שתיים - אינו מביא.													! ! ◇
או אינו אלא: ראה שתיים - מביא, ראה שלש - אינו מביא?													⚡ !
אמרת: עד שלא ראה שלש ראה שתיים.													! !
ואיצטריך דרבי סימאי, ואצטריך מזובו. דאי מדברי סימאי - הוה אמינא כי קושיין. קמשמע לן מזובו. ואי מזובו - לא ידענא כמה ראיות, קמשמע לן דרבי סימאי.													■ ◇
והשתא דאמרת מזובו לדרישא, (ויקרא ט"ו) וכי יטהר הזב מזובו, מאי דרשת ביה?													⚡ ◇
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:													! ◇
וכי יטהר הזב - לכשיפסוק, מזובו - מזובו, ולא מזובו ונגעו.	[דתניא]												■ ! ◇
מזובו וספר - לימד על זב בעל שתי ראיות שטעון ספירת שבעה.	[דתניא]												■ ! ◇

<b>מירא- statement</b> <b>challenge- קושיא</b> <b>question- שאלה</b> <b>answer- תירוץ</b> <b>proof- ראייה</b>	<b>חולקים- disputants</b> <b>נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review</b> <b>מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment</b> <b>מעשה- story</b>
<b>מקרא- key:</b>	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	
מגילה-בגילה נקראת	מימרא													
והלא דין הוא: אם מטמא משכב ומושב - לא יהא טעון ספירת שבעה?			ז											ח:
שומרת יום כנגד יום תוכיח, שמתמאה משכב ומושב ואינה טעונה ספירת שבעה. ואף אתה אל תתמה על זה, שאף על פי שמתמא משכב ומושב לא יהא טעון ספירת שבעה, תלמוד לומר מזובו וספר - מקצת זובו וספר, לימד על זב בעל שתי ראיות שטעון ספירת שבעה.			!											ח:
מאי שנא האי מזובו דמריב ביה זב בעל שתי ראיות, ומאי שנא האי מזובו דמעט ביה זב בעל שתי ראיות?	רב פפא לאביי:		ז											ח:
אי סלקא דעתך האי למעוטי הוא דאתא - לישתוק קרא מיניה.	אמר ליה: [אביי]		!											ח:
וכי תימא אתיא מדינא			ז	!										ח:
שומרת יום כנגד יום תוכיח.			!	!										ח:
וכי תימא: האי מיבעי ליה מזובו ולא מנגעו			ז	!										ח:
אם כן ליכתב קרא וכי יטהר הזב, ולישתוק, מזובו למה ליה? לימד על זב בעל שתי ראיות שטעון ספירת שבעה.			!	!										ח:
אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה.													■	ח:
אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת וצפרים.													■	ח:
הא לענין שילוח וטומאה - זה וזה שוין.													■	ח:
מנהגי מילי?													^	ח:
(ויקרא י"ג) וטהרו הכהן מספחת היא וכבס בגדיו וטהר - טהור מפריעה ופרימה דמעיקרא.	דתני רב שמואל בר יצחק קמיה דרב הונא:												■	ח:
אלא מעתה, גבי זב דכתיב (ויקרא ט"ו) וכבס בגדיו וטהר	אמר ליה רבא:												■	ח:
התם מאי וטהר מעיקרא איכא?													ז	ח:
אלא: טהור השתא מלטמא כלי חרס בהיסט. אף על גב דהדר חזי לא מטמא למפרע													ז	ח:
הכא נמי טהור השתא מלטמא בביאה למפרע.													ז	ח:
מהכא (ויקרא י"ג) והצורע אשר בו הנגע - מי שצרעתו תלויה בגופו, יצא זה שאין צרעתו תלויה בגופו אלא בימים.	אלא אמר רבא:												!	ח:
אלא מעתה (ויקרא י"ג) כל ימי אשר הנגע בו יטמא, מי שצרעתו תלויה בגופו הוא דטעון שילוח, ושאין צרעתו תלויה בגופו - אין טעון שילוח.	אמר ליה אביי:												ז	ח:
וכי תימא הכי נמי													ז	ח:
אין בין מצורע מוסגר למצורע מוחלט אלא פריעה ופרימה	והא קתני:												■	ח:
הא לענין שילוח ולטמויי בביאה - זה וזה שוין													ז	ח:
ימי כל ימי - לרבות מצורע מוסגר לשילוח.	אמר ליה: [רבא]												!	ח:
אין בין טהור מתוך הסגר לטהור מתוך החלט אלא תגלחת וצפרים													■	ח:
מאי טעמא													^	ח:
אמר קרא (ויקרא י"ד) ויצא הכהן אל מחוץ למחנה והנה נרפא נגע הצרעת, מי שצרעתו תלויה ברפואות, יצא זה שאין צרעתו תלויה ברפואות אלא בימים.	אביי:												!	ח:
אין בין ספרים לתפלין ומזוזות אלא שהספרים נכתבין בכל לשון, ותפלין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית.	[ת"ק]												■	ח:
אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יוונית.	רבן שמעון בן גמליאל:												■	ח:
הא לתופרן בגידין ולטמא את הידים - זה וזה שוין.													■	ח:
וספרים נכתבין בכל לשון וכו'.													■	ח:
מקרא שכתבו תרגום, ותרגום שכתבו מקרא, וכתב עברי - אינו מטמא את הידים, עד שיכתבנו בכתב אשורית, על הספר, ובדיו.	ורמינהו:												■	ח:

<b>disputants-חולקים</b> ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- <b>key-מקרא:</b>	<b>statement-מימרא</b> ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! <b>proof-ראיה</b> ■
מגילה-בגילה נקראת	
מימרא	מאן דאמר
לא קשיא כאן בגופן שלנו, כאן בגופן שלהן.	רבא:

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
									♦	!